

Intervenció del president de la Generalitat al Debat de Política General

Parlament de Catalunya, 2 d'octubre de 2018

Benvolgudes i benvolguts,

Vull començar la meva intervenció parlant de què ha passat aquest aniversari del referèndum del primer d'octubre. Ha estat un cap de setmana llarg i un dilluns intens. Centenars de milers de ciutadans han omplert de gom a gom els carrers, les places, els col·legis, en actes convocats per celebrar una gran victòria de la democràcia, aquella data del primer d'octubre, quan la democràcia va aconseguir vèncer la violència, la intimidació, l'amenaça i la por.

Una part molt important de la ciutadania va decidir ara fa un any que prendria el control del seu futur. Es va apoderar. Fou una victòria democràtica com poques n'hi ha hagut en la nostra història recent. Vam viure un esclat de la intel·ligència col·lectiva, l'autoorganització i la fraternitat.

Malauradament, la celebració d'aquell esclat de ciutadania i determinació es va veure malmès aquest cap de setmana i ahir per uns fets aïllats que no en són gens representatius i que confio que no es tornin a repetir. I és en aquest sentit que cal fer una autocrítica seriosa. El camí de la independència no és aquest. Tot el contrari. El primer d'octubre es va fer a cara descoberta perquè en l'exercici de l'autodeterminació no tenim res a amagar. D'aquesta manera vam vèncer un estat autoritari. Hem d'exigir-nos i hem d'exigir que la mobilització que necessitem pels drets civils, socials i nacionals dels catalans sigui sempre no violenta. Radicalment no violenta.

Com no hem de rebaixar ni un mil·límetre en cap moment la intensitat de la mobilització. És clar que no. Vull compartir, avui i aquí, una exigència de més intel·ligència política a tothom. De més responsabilitat a tothom. De més autocrítica a tothom. I a nosaltres, el Govern de Catalunya, els primers sempre que calgui. En aquest sentit, els anuncio que el conseller Miquel Buch compareixerà a petició pròpia per donar explicacions a la Cambra, petició que serà registrada aquesta mateixa tarda.

I de més determinació per acabar la feina que vam començar ara fa un any. Els dirigents polítics ens hem d'explicar més i millor. És evident que una part de la població no comprèn la nostra acció política. I això és responsabilitat nostra i meva en primer lloc. Cal que parlem més clar i que tothom pugui compartir el camí traçat per fer efectiva la República votada el primer d'octubre i proclamada el 27 d'octubre.

Cal tornar al treball unitari i que s'acabi aquest mirar-se de reüll constant. La unitat, l'esperit constructiu i l'acció no violenta han estat la clau de l'èxit fins ara. No sabem fer-ho d'una altra

manera. L'1 d'octubre va ser possible per una cadena de complicitats, que si no aconseguim refer-la ara, serà molt difícil que guanyem. I jo vull que guanyem.

Amb tot, és evident que la paciència dels catalans no és infinita. El marge del president Pedro Sánchez s'ha acabat. Avui mateix el president Sánchez ha fet un missatge dient que jo no he de posar en risc la normalització política animant els radicals a assetjar les institucions democràtiques.

Vull recordar-li al president Sánchez que qui posa en risc la normalització política és el seu govern mantenint els presos polítics i els exiliats i impedit el dret a l'autodeterminació dels catalans. Doncs, prou. Cal que el president Sánchez prengui compromisos concrets i valents. Prou d'amenaques, prou de vaguetats. Ara cal que es prenguin decisions i es facin propostes concretes.

Hem estat més pacients d'allò que ens exigia la ciutadania que fa un any va defensar la nostra democràcia. Hem estat molt pacients amb el tripartit del 155 després de tot el que ens ha fet. Insisteixo, tenim presos polítics, exiliats i milers de ciutadans processats per haver defensat que Catalunya havia de votar.

La paciència, repeteixo, no és infinita. I, tanmateix, de nou, ofereixo, oferim a Pedro Sánchez la possibilitat de fer una proposta sobre com vol facilitar l'exercici del dret d'autodeterminació de Catalunya amb concreció i amb claredat. Quan vulgui, ens podem reunir per negociar.

Avui mateix enviaré una carta al president del Govern espanyol emplaçant-lo a reunir-nos al més aviat possible. Però no vull tornar a sentir parlar de diàleg si no s'exerceix. I tampoc si no es concreta amb claredat.

Si no hi ha aquesta proposta per exercir l'autodeterminació de manera pactada, vinculant i reconeguda internacionalment damunt de la taula abans de novembre, l'independentisme no podrà garantir cap mena d'estabilitat al Congrés dels Diputats al senyor Pedro Sánchez. Repeteixo, l'independentisme no podrà garantir cap mena d'estabilitat al Congrés dels Diputats al senyor Pedro Sánchez.

L'Estat espanyol i la seva deriva autoritària i repressiva són els màxims responsables de la tensió als carrers. A tots ens interessa resoldre un conflicte polític que no s'hauria d'haver produït mai en aquests termes de presó, exili, persecució judicial i violència policíaca. Tots tenim ben fresques les imatges d'ara fa un any. Tots tenim ben presents cada dia els presos i els exiliats.

Qui es pensi que tot això ens farà retrocedir, és que no coneix la determinació i la força que ens dona saber que sempre serem al costat de la democràcia, la llibertat i la pau.

Aquest cap de setmana i durant la jornada d'ahir hem pogut comprovar dues coses: la gent hi és. Hi ha una part majoritària de la societat que vol construir un futur de llibertat i que no

permetrà que es malbarati el somni. Treballem intensament per acabar la feina que vam començar. I una altra cosa: no ens esperarem eternament.

De fet, no esperem. Avancem per fer efectiva la República mentre oferim a l'Estat espanyol una oportunitat per reenganxar-se en el camí de la democràcia, la negociació i la llibertat. Fins ara no hem vist cap proposta clara del tripartit del 155. Però els oferim abandonar la unilateralitat exercida amb repressió, amenaça, judicialització, violència policíaca, presó i exili. Ara bé, la decisió es seva. Nosaltres avancem sense més espera.

També aprofito que el debat coincideix amb la decisió majoritària del ple de fer respectar el vot dels ciutadans i, per tant, els seus drets com a electors, davant de l'intent matusser d'alguns jutges —la reputació del qual, com la del Consell General del Poder Judicial, són zero a Europa— de pervertir el resultat del 21 de desembre i la composició dels representants d'aquest Parlament. Estem disposats a defensar la sobirania del Parlament i del poble de Catalunya sempre i en qualsevol circumstància. Que ningú no en tingui cap dubte.

I lamento, lamento profundament, que en la defensa democràtica de la sobirania del Parlament no hi siguem tots els diputats i diputades d'aquesta cambra. No és una qüestió d'ideologies, ni de projecte polític. En el respecte per a les nostres institucions hi hem de ser tots, tots els demòcrates d'aquest país. I no es pot permetre que un jutge s'inventi fórmules que no formen part de l'ordenament jurídic per subvertir la composició del Parlament escollit en unes eleccions.

Ja n'hi ha prou de judicialitzar la política. Ja n'hi ha prou de silenciar i distorsionar la veu dels ciutadans d'aquest país.

Mandat republicà

La majoria independentista d'aquest Parlament té un mandat per implementar. Un mandat que surt sempre de les urnes, del vot dels ciutadans, de la seva consciència d'homes i dones lliures, però que sovint s'ha hagut d'expressar sota amenaces intolerables. És un mandat republicà que va néixer el primer d'octubre, que políticament es va concretar el 27, i que es va ratificar electoralment el 21 de desembre en unes eleccions en què no totes les candidatures van poder comptar amb les mateixes condicions.

Parlem d'un es eleccions que van deixar una majoria independentista en aquesta cambra, que es va fer amb candidats empresonats i a l'exili. Amb candidats sota l'acusació judicial i amb una vigilància total que posava en qüestió el fonamental dret d'expressió.

Una campanya en què es van prohibir colors, es van perseguir paraules i es van silenciar veus. I amb tots aquests elements en contra, la majoria independentista va obtenir el suport de la ciutadania per a poder formar govern.

I què va passar a continuació? Que, descontents amb el resultat que havien donat els ciutadans, el bloc del 155 i els aparells de l'Estat es van dedicar a impedir que el mandat electoral es fes efectiu en la investidura del president Puigdemont. I es va prohibir que Jordi Sánchez acudís al seu debat d'investidura. I després es va empresonar el candidat Turull a mig debat d'investidura. Una indignitat que faria enrogir tots els parlaments del món.

¿Com poden confiar els ciutadans en un Estat que utilitza els tribunals per guanyar allò que les urnes no li donen?

Autodeterminació

Com deia, tenim un mandat i el volem complir. Com ho volem fer? De la manera que trobem més lògica de fer les coses en l'Europa del segle XXI: adequant la legalitat a la voluntat majoritària dels ciutadans, abanderant el diàleg i el respecte escrupolós al dret de decidir dels pobles. És a dir, del dret d'autodeterminació de les nacions. De la causa justa de la independència.

És aquesta oportunitat de no perdre el tren de la història allò que vam oferir a l'Estat espanyol aleshores quan el seu Govern va canviar de color. I, tal com he dit, esperem una resposta que estigui a l'altura de les circumstàncies.

Tots els catalans recorden perfectament l'“apoyaré” del socialisme espanyol. Encara avui recordem l'engany d'aquella reforma que fou votada en un referèndum d'autogovern —com es diu avui— i que després es va quedar amb la pell i els ossos.

La solució no és un nou estatut. I jo no renunciaré mai a complir el mandat del primer d'octubre perquè el dret d'autodeterminació no em pertany a mi, ni al meu govern, ni a cap dels representants polítics d'aquesta cambra. Pertany al poble de Catalunya i exercir-lo és un dret inalienable que té. Aquesta, aquesta, és la qüestió.

I aquest Govern està compromès a no aturar-se fins a fer efectiu el mandat del referèndum, amb totes les conseqüències.

L'oportunitat del govern espanyol

Oferim a l'Estat espanyol l'oportunitat d'homologar-se a democràcies més avançades, com la canadense o la britànica. El mateix president Sánchez va tenir ocasió de conèixer-ho de primera mà en el seu viatge al Canadà. I de veure que els referèndums, sí, es poden guanyar o es poden perdre. Però la democràcia sempre en surt reforçada. I les societats, també.

Per això es va fer el referèndum d'ara fa un any. Perquè no entenem una manera millor de resoldre els dubtes o la divisió d'opinions que votant com a persones adultes i responsables. I és trist encara avui veure que hi ha partits que consideren que la nostra societat no està

preparada per a decidir el seu futur. Trist perquè mostren la nul·la confiança en la maduresa de la nostra societat.

Tenim un mandat clar del referèndum d'ara fa un any. I tan sols un referèndum acordat, vinculant i reconegut internacionalment pot renovar aquell mandat.

Aquesta, insisteixo, és l'oportunitat que té el govern de Pedro Sánchez per reconduir la deriva autoritària i repressiva on va caure l'Espanya de Mariano Rajoy, el Partit Popular i Ciutadans. I també el PSOE, que es va sumar a l'aliança del 155. Serà el PSOE d'ara diferent? Vol sortir de debò del bloc del 155 o vol mantenir-s'hi? Ho veurem, però, com he dit abans, necessitem respostes clares ben aviat.

Els esperem. Els esperem en el camí de la democràcia i el respecte a la voluntat de la ciutadania. Però nosaltres farem el nostre camí.

Les vies del mandat republicà

Per tot això que acabo de dir, ens disposem a desplegar una acció de Govern encaminada a fer efectiu el mandat polític del referèndum de fa un any. I en conseqüència, posem en marxa ja alguns instruments de construcció d'un país més just, capaç d'oferir més benestar, econòmicament dinàmic, creador d'oportunitats i que garanteixi els drets i les llibertats conquerides amb moltes lluites compartides, com li agrada dir a l'enyorat amic Jordi Cuixart, al llarg dels anys. Ho fem posant tota l'atenció en els drets civils, socials i nacionals, perquè creiem que és aquí on es juga la partida.

Fòrum Cívic

Precisament ahir vam nomenar el director de l'Oficina pels Drets Civils i Polítics, que es posarà en marxa per oferir suport als ciutadans que vegin vulnerats aquests drets fonamentals.

També crearem els pròxims dies el Consell que impulsarà el Fòrum Cívic, Social i Constituent, que posarà en marxa un debat ciutadà que serveixi per a posar les bases de l'arquitectura fundacional de la República. Serà un Fòrum amb persones de prestigi i de trajectòria professional al qual hi convidarem tota la ciutadania per a fer un procés participatiu útil i de qualitat.

Aquest Consell tindrà l'encàrrec de posar en marxa un debat a fons de com ha de ser la República catalana. Vam anunciar aquesta legislatura com un pas de la restitució a la Constitució i això és el que ens disposem a fer condicionat al resultat del procés judicial contra els nostres líders democràtics a la presó i a l'exili. Així, una vegada ja donem per acabada la fase de recuperació institucional, avancem amb pas ferm cap a l'elaboració del debat constituent.

La independència no la fem per canviar una bandera, un color o el nom del nostre Estat. La fem perquè sabem que és la millor manera per disposar de les eines i les condicions favorables per servir la ciutadania en termes de benestar, dinamisme econòmic, generació d'oportunitats i justícia social.

Les marxex

Com ja sabeu, també vaig fer una crida a emprendre una marxa pels drets civils, socials i nacionals arreu del país i amb activitats a l'estranger per a estendre el clam de llibertat, justícia i democràcia que ja vam poder constatar de manera contundent el passat Onze de Setembre. Aquest país fa anys que està en marxa, però ara cal concentrar els esforços a fer saber que no acceptarem un judici injust, sense fonament, ni unes sentències que no siguin l'absolució. Som els que volem justícia i per això l'hem anada a buscar a fora veient que aquí només hi hauria venjança. Som els que exigim el respecte que mereixen els nostres drets. Perquè tenim dret de tenir tots els drets de què gaudeix qualsevol altre ciutadà europeu.

Per això apel·lo a aquesta mobilització permanent, sí, perquè no podem normalitzar ni per un segon la gravíssima situació política que viu el país.

Lleis socials

En aplicació d'aquest mandat republicà, també ens hem proposat de recuperar el contingut de les lleis de caràcter social suspeses pel Tribunal Constitucional a petició del Govern espanyol. Ho hem començat a fer. La llei d'universalització de l'assistència sanitària ja és plenament vigent. Preparem la recuperació dels continguts de les mesures urgents per afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica i de les mesures de protecció del dret a l'habitatge de les persones en risc d'exclusió residencial.

A la vegada que negociem la retirada dels recursos contra lleis com la de l'impost dels habitatges buits, la llei del canvi climàtic, de l'impost sobre els actius no productius de les persones jurídiques, entre altres.

És un compromís polític que va votar i adquirir en aquest Parlament i és un compromís de consciència amb l'objectiu de construir una República de drets i llibertats, de dignitat i de justícia social.

Un govern socialista a Espanya té a les seves mans de retirar les impugnacions de lleis absolutament pensades per a millorar la qualitat de vida dels 7 milions i mig de catalans. Parlem de lleis que es van aprovar amb un suport molt majoritari d'aquest Parlament. En molts casos, amb el suport del mateix Partit Socialista.

Ara la decisió és a les seves mans. Ara veurem el grau de coherència de les seves paraules i promeses. I si el Govern socialista de Pedro Sánchez no retira els recursos contra aquestes lleis socials, les tornarem a aprovar una altra vegada dins del termini de la resolució aprovada, és a dir, el desembre d'enguany.

Acusació popular en les causes judicials

Finalment, i en aquest primer bloc, els anuncio que ahir, en l'aniversari del primer d'octubre, vaig donar instruccions perquè la Generalitat es personi com a acusació popular en totes les causes judicials obertes de persecució de l'independentisme i la llibertat d'expressió.

No podem permetre que es persegueixin ciutadans i representants democràtics per haver defensat la democràcia, el dret de vot o per pensar com ho fa la majoria de la societat catalana.

Per tant, resumeixo d'aquest primer bloc:

1. Partim del referèndum d'autodeterminació del primer d'octubre i de la declaració política d'independència del dia 27.
2. Hem ofert, oferim i oferirem sempre negociació a l'Estat espanyol i a la comunitat internacional, directament, activar una mediació per si la proposta d'un referèndum pactat, vinculant i internacionalment reconegut obre la via de la solució a la gravíssima crisi política actual.
3. Acabada la fase de la restitució, incompleta perquè falta el retorn del president Puigdemont, iniciem la fase que ens ha de conduir a un projecte de Constitució catalana, condicionat a les sentències judicials contra els nostres presos polítics i exiliats, com els explicaré al final d'aquesta intervenció. I per tant, posem en marxa:
 - 3.1 L'Oficina pels drets civils i polítics
 - 3.2 A partir d' mitjans d'octubre, la constitució del consell assessor del Fòrum Cívic, Social i Constituent
 - 3.3 Una marxa pels nostres drets civils, socials i nacionals
 - 3.4 Un calendari clar d'execució de la recuperació de les lleis socials
 - 3.5 La Generalitat es personarà com a acusació popular en totes les causes de persecució política obertes
 - 3.6 No garantirem més suport al govern de Pedro Sánchez a partir de novembre si no hi ha una proposta de diàleg polític de fons sobre Catalunya, és a dir, sobre l'autodeterminació.

Conseqüències del 155

I abans d'entrar en el Pla de Govern, i tal com em vaig comprometre, passo a explicar-los breument un primer avançament de l'informe que s'ha fet sobre les conseqüències de l'aplicació de l'article 155, així com de la feina feta fins ara pel govern que presideixo. Vull centrar-me en l'impacte que l'aplicació del 155 ha tingut sobre els serveis públics, a banda de l'impacte que va tenir sobre aquesta Cambra, sobre el Govern, etc. Ja els avanço que l'impacte és desolador. Ho intuïem. Ara ho hem pogut constatar.

Molts treballadors i treballadores públics ho havien denunciat, i molts se m'han adreçat directament per explicar-me com han viscut des de dintre els retards, la inacció, la sobreburocràcia, i sobretot, el tractament indigne que s'ha donat a una institució centenària com és la Generalitat de Catalunya.

Deixin-me, per tant, abans de seguir, donar un agraïment sincer i sentit a la responsabilitat, professionalitat i dedicació dels servidors públics gràcies als quals, amb tota seguretat, es va poder amortir la gravetat dels efectes del 155.

La destitució del Govern de la Generalitat i del seu president va afectar la governança d'aquesta institució i la seva representació institucional. Així es va impedir, per exemple, presentar al·legacions o personar-se en els procediments contra 14 litigis competencials entre el Govern de la Generalitat i el Govern de l'Estat.

Ras i curt, es va impedir que la Generalitat defensés, per exemple, lleis que afecten el benestar dels nostres ciutadans, lleis que afecten la nostra economia, lleis que ens posicionen com a país capdavanter en un món global, entre d'altres.

Entre els impactes més evidents, el cessament de 242 persones, el tancament de les delegacions del Govern a l'exterior, o la supressió del Diplocat...

Respecte al tancament de les delegacions del Govern a l'exterior, a més dels perjudicis evidents i els més dolorosos sobre les persones que hi treballaven, el seu cost va ser d'1,75 milions d'euros, va significar que els 300.000 catalans residents a l'estranger perdessin els serveis que els ofereixen les delegacions, com l'emissió dels certificats digitals IdCAT i IdCATMòbil per poder-se relacionar electrònicament amb les administracions.

És una evidència que el 155 va afectar el normal desenvolupament dels programes estratègics, les inversions, les compres, els serveis, els subministraments, les subvencions, els acords amb altres institucions... i ho va fer d'una forma molt transversal, i amb un impacte directe sobre la normal prestació de serveis públics.

No els vull atabalar amb llistats extensos, però destacaria 25,5 milions d'euros dels FEDER afectats pels retards i alentiment d'inversions; la paralització de la tramitació de Pla estratègic de l'aviació 2030 i que ens obliga ara a licitar de nou la seva redacció, o els retards en la planificació i execució del Pla de Formació Permanent del Professorat, que ha afectat 60.000 docents. Sí, ho han sentit bé, 60.000 docents afectats.

A aquesta situació cal sumar-hi el control econòmic per part de l'Estat, iniciat a finals del 2015 amb una implantació progressiva, i que va rebre l'estocada final a partir del 15 de setembre de 2017, a través de la no disponibilitat de crèdit, la retenció de la bestreta de recursos propis de la Generalitat i el pagament directe de les factures per part del Ministeri, el bloqueig dels comptes bancaris de la Generalitat i tot el sector públic o la declaració responsable dels interventors en el moment de l'adjudicació de contractes.

Aquest control afegit va implicar, per exemple, que els equipaments d'acció cívica i comunitària, i les residències d'atenció a la infància, i les residències de gent gran i discapacitats es van trobar en molts casos sense liquiditat, ja que calia fer declaracions responsables per qualsevol despesa.

O l'endarreriment en la tramitació de més de 300 convenis en els àmbits del treball, els afers socials i les famílies, per un valor de gairebé 100 milions d'euros; o les addendes dels contractes programa amb els ens locals en matèria de serveis socials que van quedar pendents. En alguns casos l'impacte és molt més greu perquè ha suposat la pèrdua del pressupost del 2017 sense possibilitat d'incorporar-ho al de 2018. Totes elles institucions del sector més feble del nostre país, del tercer sector, justament on més hem de vetllar, on més hem de tenir cura per les persones que més ho necessiten.

El llegat del 155, doncs, són mesos perduts, temps perdut, millores ajornades, malbaratament de recursos públics, i pèrdues d'oportunitat. Aquesta informació parcial, que avui els he traslladat, ben aviat en tindran tots els detalls a través de la comissió corresponent amb la informació que es proporcionarà en aquesta Cambra.

Feina feta

Però l'acció política d'implementació de la República no ens pot fer oblidar que estem governant per a la gent amb els mitjans que tenim. Un dels primers objectius del nou Govern era la restitució. Tornar a posar en marxa el Govern i els departaments al servei dels 7 milions i mig de catalans. Calia fer-ho amb urgència per evitar que les conseqüències que acabo d'explicar del 155 fossin encara més greus. Des de la formació del Govern han transcorregut exactament 122 dies, si descomptem l'agost encara avui no portem ni 100.

En aquest curt període i tenint en compte la complexa, complexíssima, situació de partida, aquest Govern ha aprovat 4 projectes de llei, 2 decrets llei, 9 decrets i en aquests moments, 17 decrets més estan en tramitació avançada. No és pas poca feina aquesta que s'ha hagut de fer en un context, insisteixo, d'una gravetat absoluta.

Aquesta, la que segueix a continuació, és una petita selecció de les decisions preses i actuacions fetes durant aquest període de poc més de 100 dies:

Departament Presidència

Hem destinat 20,4 milions d'euros a la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals per fer front als canvis de criteri de l'Agència Tributària espanyola pel que fa a la deducció de l'IVA. Sí, ens interessa que la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals pugui seguir tirant endavant la seva tasca i que la pugui fer amb tota la professionalitat que sempre l'exercit.

Hem aprovat el Pla Director de Formació en Equitat de Gènere per normalitzar la perspectiva de gènere a les polítiques públiques.

I hem convocat subvencions per a entitats que promouen la igualtat efectiva entre dones i homes per valor de 800.000 euros.

Economia i Hisenda

Hem adjudicat a través de subhasta pública 27 immobles d'herències intestades per un import de 4 milions d'euros. 3 milions d'aquests es destinen a la compra d'habitatge de lloguer social i hi ha la voluntat de destinar el 1 milió d'euros restants també a polítiques d'habitatge social.

Mitjançant l'Institut Català de Finances hem ofert finançament a 746 empreses per un import de 213 milions d'euros. El 97% d'aquestes empreses finançades han estat pimes i emprenedors, els principals segments de l'economia catalana.

Acció exterior

Hem reestablert les delegacions al Regne Unit i Irlanda, Alemanya, Itàlia, França, Suïssa i els Estats Units d'Amèrica.

Hem aturat el mandat de liquidació del Consell de Diplomàcia Pública de Catalunya (Diplocat) que el Consell de Ministres del Govern espanyol havia acordat sota l'aplicació de l'article 155. I hem reiniciat els tràmits perquè torni a funcionar plenament i de manera normal.

Ensenyament

Hem destinat 13 milions d'euros a la contractació del servei de monitors i 4,2 milions d'euros a la contractació de personal especialitzat per donar suport als alumnes amb necessitats educatives especials.

Hem incorporat per a aquest curs 800 nous docents.

S'ha creat el Programa d'innovació ActivaFP, que té com a objectiu promoure les competències en FP, basades en l'aprenentatge col·laboratiu.

Cultura

S'ha reformulat l'avantprojecte de llei de la taxa de l'audiovisual i s'ha començat a implementar el Pla Nacional de Lectura.

Salut

Han començat les obres del nou Hospital de Viladecans amb una inversió de més de 60 milions d'euros. L'actuació permetrà triplicar la superfície actual del centre per millorar la qualitat i la resolució de l'atenció hospitalària.

Territori i Sostenibilitat

Hem destinat 250 milions d'euros a la construcció i compra d'habitatge de lloguer social. Una línia de finançament (110 milions) perquè ajuntaments, entitats sense ànim de lucre i del tercer sector comprin habitatges de lloguer social. L'altra línia (140 milions) està destinada a promotors i servirà per ampliar el parc de lloguer social amb la construcció de més de 1.000 habitatges nous.

L'any 2018, l'INCASÒL destinarà 30 milions d'euros per adquirir pisos per al parc públic de lloguer.

Treball, Afers, Socials i Famílies

Hem destinat més de 42 milions d'euros per a la Renda Garantida de Ciutadania.

S'ha dotat el món local de 230 milions d'euros en matèria de serveis socials i polítiques d'igualtat.

S'han destinat 10,5 milions d'euros addicionals per atendre l'arribada massiva de joves adolescents migrats no acompanyats i voldria instituir en aquest punt i agrair al conseller i també al conseller d'Interior el seu esforç per resoldre una situació excepcional (es preveu que durant tot aquest any 2018 arribin més de 3.200 menors no acompanyats a Catalunya).

I s'han destinat un milió i mig d'euros a subvencions adreçades a entitats socials per contractar persones que es troben en processos d'arrelament.

Empresa i Coneixement

S'ha fet un estudi sobre la marxa d'empreses incentivades pel decret del Govern espanyol a marxar de Catalunya amb els resultats que tots vostès coneixen.

I s'ha fet també la 3a convocatòria del Programa Indústria del Coneixement (amb una dotació de 3,5 milions d'euros) i la convocatòria de 27 noves places de personal docent i investigador, en el marc del Pla Serra Húnter.

Polítiques Digitals i de l'Administració Pública

Hem implementat la tecnologia 'blockchain' a l'activitat de l'Administració pública.

El Govern ha tornat al Patronat del Mobile després del 155, amb la voluntat d'impulsar la capitalitat de Barcelona com a hub tecnològic.

I hem tret a concurs quatre licitacions per un valor estimat de gairebé 900 milions d'euros amb la voluntat de generar oportunitats en el creixent sector industrial TIC de Catalunya i promoure la concurrència i la innovació en el sector.

Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació

Entre d'altres, s'ha aprovat l'Estratègia Marítima de Catalunya i el nou Decret de governança de la pesca professional, entre moltes altres qüestions.

Insisteixo, totes aquestes són accions concretes, són mesures concretes aprovades per aquest Govern, però que crec que era important avui posar-les de manifest sobre la taula perquè, insisteixo, al costat del mandat republicà, aquest Govern i governa des del primer dia.

Pla de Govern per a un país millor

He volgut explicar-vos algunes de les actuacions que ha fet aquest Govern els primers mesos en el marc de la restitució. Però aquest país ha d'aixecar la persiana cada matí. Per això, la setmana passada vam aprovar el Pla de Govern per a la legislatura edificat sobre els valors republicans.

Principis i valors republicans

Volem construir un estat propi perquè volem un país cohesionat, amb drets i oportunitats per a tothom, que tingui una economia pròspera, responsable i sostenible al servei d'una societat més justa, lliure i democràtica. En definitiva, un país millor i més lliure, amb una clara vocació de ser un país obert al món.

Abans, però, deixin-me que els expliqui els principis i els valors que l'impregnen. Els principis són el de la llibertat, la cultura i el talent. Són principis transversals i, per això, farem un esforç suplementari per potenciar la transversalitat de les polítiques i de l'acció de Govern. En són només algun exemple de la necessitat d'aquest tractament transversal, l'atenció integral a les persones grans o amb necessitats complexes, la lluita contra el malbaratament alimentari, la gestió de les emergències, la cultura, l'atenció primària i la salut comunitària, la lluita contra la pobresa, l'aposta per l'economia verda i circular, la reforma horària o l'erradicació de la violència masclista.

També ho farem sota la base de grans consensos, amb acords de llarg abast que permetin avançar cap a objectius comuns. Amb un lideratge compartit entre administracions, empreses, societat civil, ens locals i sectors afectats. És per això que en multitud d'àmbits esmerçarem tots els esforços necessaris per aprovar pactes, acords i plans en aquesta direcció.

Tota l'acció de Govern, al final, s'orienta a l'assoliment d'una societat justa, inclusiva i cohesionada, considerant l'univers de 7,5 milions de persones lliures i amb totes i cadascuna de les seves necessitats al centre de la nostra preocupació. D'aquí la defensa de l'accés universal a la salut, la renda garantida de ciutadania, el desenvolupament de l'Agència Catalana de Protecció Social, l'oferta de més i més i més habitatge social o tantes altres mesures i actuacions que persegueixen justament una millor justícia social.

L'abordatge de les desigualtats també comporta una necessària mirada de gènere a totes les polítiques i en aquest àmbit tenim una bona bateria d'actuacions a desplegar i un llarg camí per recórrer. El Pla estratègic de polítiques d'equitat de gènere, el Pacte nacional contra la violència masclista o el Pla per a l'equitat de gènere en salut 2019-2021, són només alguns dels exemples d'aquesta clara vocació transversal i d'impregnar-ho tot d'igualtat dones-homes.

També posem clarament en valor el foment de l'aprenentatge, el talent, la creativitat i la innovació amb una defensa rotunda i categòrica del model d'escola catalana i un impuls a la formació en totes les etapes de la vida.

I preparar-se per al futur avui és aprendre, és formar-se, és estimular el talent però és també no quedar-se enrere, no quedar-se al marge de la innovació digital, com a element que està transformant de forma inqüestionable tots els àmbits de la vida. D'aquí la importància que aquest Govern està donant a les polítiques digitals.

Un altre dels valors és el que té a veure amb la prosperitat, aquest suposa una societat competitiva i unes infraestructures que li donin servei, així com un avenç cap a l'economia verda i circular. D'aquí la importància del desplegament del Pacte Nacional per a la Indústria, la redacció d'un cos normatiu que endreci el conjunt del territori català, posant en valor alhora les seves especificitats i singularitats o la creació de nous instruments financers per a l'economia productiva, entre altres actuacions.

I el que tenim clar, i ho tenim molt clar, és que volem ser presents al món, amb veu pròpia i volem exportar no només productes, fruita o serveis, tot allò que és propi i natural de qualsevol economia oberta al món. Volem exportar cultura, pau i drets humans i volem ser partíceps en tots els desafiaments que es plantegen a escala global.

Expressats, doncs, els principis i els valors que inspiren aquest Pla de Govern, desgrano algunes de les principals accions que tenim previstes en els diversos eixos de treball, que són quatre.

Em temo que no tindria temps de detallar-los els 93 objectius i més de 1.000 mesures concretes que conté el Pla de Govern, tot i que seria molt interessant. Però sí que els parlaré dels més rellevants.

Eix 1: Un país cohesionat amb drets i oportunitats per a tothom

Defensem un model educatiu propi i la millora del sistema actual. Això passa per interpretar l'escola que el país necessita i tenir un projecte clar i decidit. L'escola catalana és integradora i inclusiva. És una eina de cohesió social i territorial de primer ordre i és un motor de progrés personal i cultural indiscutible.

D'acord amb aquests principis estem treballant des del primer dia per a l'assoliment de quatre grans objectius:

1. L'èxit educatiu —és a dir, la suma de l'èxit acadèmic, l'èxit personal i l'èxit social de l'alumnat—, mitjançant el desenvolupament de les capacitats de tots i cadascun dels nostres estudiants com a garant de la qualitat, l'equitat i, repeteixo, la cohesió social.
2. La millora metodològica i didàctica per adquirir les competències bàsiques que han de contribuir al desenvolupament personal en l'escola del segle XXI.
3. La promoció d'un sistema educatiu realment inclusiu i capaç d'atendre la diversitat de les necessitats educatives de tot l'alumnat, d'excel·lència, que garanteixi la igualtat d'oportunitats i la inclusió, que prioritzi la millora dels resultats educatius i en el qual la formació professional sigui un element cabdal en la competitivitat del sistema educatiu.
4. La implementació d'un Projecte Educatiu de País, amb vocació de servei públic, lleial amb els valors republicans i compromès amb el poder transformador que pot tenir l'educació per crear ciutadans crítics i lliures.

En l'àmbit de les escoles bressol, n'actualitzarem el mapa i valorarem els marges de què disposem per al seu finançament en corresponsabilitat amb els ajuntaments i les famílies.

En definitiva, abocarem tots els esforços per un model educatiu compromès amb l'alumne, amb el professorat i amb les famílies, on l'alumne és l'objecte i el subjecte de l'educació; el professorat, la garantia de l'èxit escolar; i el centre, el fonament del sistema. Hi ha una frase que acostumo a dir i que avui m'agradaria tornar-la a repetir: el suport d'aquest govern a la comunitat educativa del nostre país és total, que els nostres mestres i les nostres mestres sentin que tenen el govern al seu costat. Només hi ha una cosa més important que elles nostres escoles, i són els mestres i les mestres de les nostres escoles.

Un altre dels principals instruments de cohesió és el sistema nacional de salut. Continuarem treballant per fer del Sistema Nacional de Salut un sistema universal i equitatiu, en la línia de la llei que va votar aquest Parlament la darrera legislatura i que el govern central va recórrer durant el 155.

En el moment en què el 80% dels determinants de la salut de les persones depenen de factors socials, culturals, econòmics i de gènere, és indispensable una mirada que englobi tots aquests conceptes i idees. Vaig tenir l'oportunitat de visitar el CAP de La Mina. És precisament això el que ens proposem, que en un centre hospitalari hi hagi la possibilitat de tenir-hi serveis socials que detectin una problemàtica i que puguin començar a treballar-hi des del mateix centre.

Una altra amenaça al dret a la salut són les iniquitats: per raó de territori, de condicions socioeconòmiques, de l'ètnia i, especialment, pel gènere. Volem posar el focus en unes desigualtats que afecten el 50% de la població: les dones. Millorar la seva salut és millorar la de tothom. Per això, hem començat a dissenyar l'Estratègia per a l'equitat de gènere en l'àmbit de la Salut i estan en marxa processos de millora de l'abordatge a malalties que tenen rostre de dona, com el model d'atenció a l'endometriosi.

No es pot lluitar contra les desigualtats sense polítiques de salut pública que permetin abordar els seus determinants. Per això necessitem recuperar l'Agència de Salut Pública, cosa que es produirà quan el Parlament aprovi, si així ho creu convenient, el projecte de llei que ja té en tràmit. I, d'altra banda, i per això l'aposta pel Pla interdepartamental i intersectorial de Salut Pública.

El sistema sanitari és també generador de riquesa i progrés, i no pot ser vist com una font de despesa. L'alt nivell de la recerca biomèdica del nostre país, a més de contribuir a la millora de la salut de la població, és una oportunitat al desenvolupament de la innovació.

Afers Socials

Tal i com entenem des del Govern, el Govern ha d'apoderar les persones. El seu objectiu final és descronificar les situacions de vulnerabilitat i garantir la llibertat per tal que cada persona pugui portar a terme el seu projecte vital, independentment de les situacions de vulnerabilitat en què es pugui trobar.

I això vol dir posar més èmfasi en les polítiques socials preventives. Des de les polítiques d'infància en endavant, cal evitar l'emergència social. Els serveis socials bàsics i les eines socials preventives, els serveis d'atenció no residencials, han de ser l'objectiu del reforç de les polítiques socials.

I això vol dir que també prioritzarem la dimensió comunitària, les intervencions socials a "Km.0" amb la capillaritat que permeti arribar a cada racó del país i aprofitant el teixit social com a xarxa de proximitat.

Estem treballant en una bateria de lleis per a l'adaptació de la societat catalana a l'envelliment; per l'autonomia personal per incidir en la prevenció, la creació de contextos inclusius i el model

de suports a les persones grans en situació de dependència; el Pacte Nacional per a les persones amb discapacitats – un dels principals objectius d'aquest Govern, perquè totes les persones d'aquest país tenen dret a tirar endavant de forma independent i lliure el seu projecte de vida; la prioritització de la inversió en polítiques que garanteixin els drets dels infants i adolescents; i el desplegament de l'Agència Catalana de Protecció Social i també s'enfortirà el model català d'associacionisme i voluntariat continuant impulsant les polítiques que generin oportunitats per al nostre jovent.

En aquest sentit, vull anunciar-vos la creació de la Secretaria d'Infància, Adolescència i Joventut, per tal de donar-los un millor i major aixopluc institucional a Catalunya.

L'habitatge és un dret fonamental, per això esdevé prioritat de primer ordre d'aquest Govern i l'abordarem segons una planificació estratègica basada en la col·laboració interinstitucional i amb el treball compartit entre sector públic i sector privat.

Una de les primeres mesures que va portar a terme aquest Govern va ser precisament l'aprovació de dues línies de préstecs amb condicions preferents per valor de 250 M€ per construir o adquirir habitatge social.

Seguim treballant per incrementar el parc d'habitatge públic destinat a lloguer social, promovent obra nova, però també donant suport a les mesures que afavoreixin major estabilitat i durada dels contractes i potenciant el lloguer assequible i actuant davant l'emergència dels desnonaments. Per això és vital la recuperació de la normativa en matèria d'habitatge que garanteixi el dret de real·lotjament de les persones desnonades. En aquest sentit també donarem impuls a l'Estratègia catalana integral d'abordatge del sensellarisme i continuarem lluitant contra la pobresa energètica per evitar que cap família es quedi sense aigua, llum o gas.

La cultura, de vegades queda una mica massa arraconada, i aquest govern vol que sigui el centre d'acció perquè sempre ha estat així, perquè el catalanisme ha basat i ha construït el seu projecte polític en la cultura. Per tant, al sXXI hem de veure la cultura com un dret social com ho són l'educació o la sanitat i, per tant, donar-li a la cultura aquest gran poder transformador i de cohesió social que volem aprofitar.

El català ha estat i continuarà essent factor d'identitat comuna i transversal, un element que ens ajuda a ésser ciutadans iguals, amb els mateixos drets i deures i les mateixes oportunitats alhora que diversos en els nostres orígens. Per tant, reforçarem l'aposta pel català i també per l'aranès com a llengües pròpies, amb el màxim respecte per a les diverses cultures de la nostra societat, que és i volem plural.

Apostem per la forja d'una ciutadania informada, amb pensament crític, empàtica, cívica, digna i democràtica. La cultura ens fa millors i, per això, volem que tothom en participi. En aquest sentit, fomentarem la cultura de base, la cultura de proximitat que neix dels barris partint de milers d'associacions i d'entitats i que s'estén arreu del territori. Les biblioteques, els equipaments bàsics, el foment de la participació estan entre les nostres prioritats.

Allà on hi ha una biblioteca la societat és una mica millor, on hi ha més cultura, la societat és una mica millor. Per tant, insisteixo, la cultura ha de ser una de les prioritats del nostre govern.

Aquesta dimensió simbòlica i social de la cultura cal situar-la en un espai central de les polítiques transversals interdepartamentals. Només així l'enfortirem com un dels eixos vertebradors de la societat que volem i ens cal.

EIX 2: Una economia pròspera, responsable i sostenible

Un dels valors que impregna la nostra acció és el de la prosperitat, amb un mercat de treball de qualitat, unes infraestructures al servei de la competitivitat i un avenç cap a l'economia verda i circular.

No hi ha millor política preventiva que un mercat de treball de qualitat, d'aquí la ferma voluntat d'aquest Govern d'impulsar polítiques d'ocupació actives i integrals.

Apoderant les persones amb risc d'atur de llarga durada i les persones excloses del mercat de treball, utilitzant les eines de concertació i inspecció per a garantir un nivell d'ingressos digne a qualsevol persona que hi participi i enfortint el sistema d'orientació i formació professional com a instrument per a reforçar l'apoderament dels joves que busquen la primera feina i dels adults que necessiten reorientar la seva vida laboral.

El desplegament dels instruments previstos per a la Renda Garantida de Ciutadania és un repte peremptori, prou que ho coneixeu, però també hem d'actualitzar el Pla d'ocupació juvenil així com el foment de la contractació socialment responsable i establir un sistema d'avaluació permanent de les polítiques d'ocupació.

En l'àmbit econòmic l'objectiu és crear el marc per a l'assoliment de la sobirania econòmica, buscar el màxim retorn social als recursos públics, promoure la igualtat d'oportunitats amb uns pressupostos socials i un sistema fiscal i d'aplicació dels tributs més equitatiu i eficient i impulsar una Administració tributària referent en la lluita contra el frau fiscal i en la prestació de serveis.

A més, consolidarem el desplegament del model d'administració tributària caracteritzat per uns serveis de proximitat i de qualitat a la ciutadania.

Coneixement i innovació

L'aspiració d'un país millor, digitalment intel·ligent, amb una economia de coneixement sòlida i amb més i millors oportunitats per a tothom té un dels seus motors més decisius en el sistema d'universitats i recerca. Talent, ciència, tecnologia i innovació generen beneficis que la ciutadania rep en forma de qualitat de vida, de salut, d'entorns de qualitat i de cohesió social i territorial.

Potenciarem les bases del nostre sistema de coneixement a través d'un Pacte Nacional per a la societat del coneixement consensuat amb tots els agents implicats, que estableixi un model

compromès amb la qualitat i l'equitat i garanteixi l'accés a tothom, així com els fonaments d'un nou model de finançament de les universitats que reflecteixi el compromís del país amb les seves universitats i la recerca com a garantia de futur i progrés.

Precisament aquí, en l'àmbit dels centres de recerca volem donar un marc legal sòlid que permeti la sostenibilitat del model per tal de captar i retenir millor el talent que té aquest país

Empresa i teixit productiu

D'acord amb l'objectiu principal del Pacte Nacional per a la Indústria cal impulsar la indústria com a eix central de l'economia catalana, una indústria que suposa gairebé el 20% del PIB.

Desplegant el Pacte Nacional per a la Indústria, consensuat amb tots els agents econòmics, socials i amb el suport de tot l'arc parlamentari, fomentarem en tots els àmbits, empresarial, comercial, energètic i turístic, l'ecosistema emprenedor, generant oportunitats de creixement empresarial, de creació de nous llocs de treball dignes, qualificats i ben remunerats, per tal de fer reduir l'atur.

Al mateix temps, i pel que fa a l'energia, el Pacte nacional per a la transició energètica de Catalunya és fruit d'un gran consens polític i social per avançar cap a un nou model energètic més net, democràtic, distribuït i sostenible.

Cohesió territorial i món rural

Les polítiques en matèria d'ordenació del territori han de promoure la cohesió social i territorial per afavorir el desenvolupament econòmic i la qualitat de vida de les persones arreu del país.

Si dèiem que totes les persones han de ser capaces de poder desenvolupar el seu projecte vital, ho han de poder fer arreu del territori. És l'única manera de tenir un país sostenible. La desigual distribució de la població de Catalunya al conjunt del territori fa necessari emfatitzar un conjunt d'actuacions per tal de potenciar el món rural, amb l'objectiu de facilitar l'arrelament, afavorir la continuïtat i el rejuveniment de les explotacions agràries.

La Llei de territori, la Llei de muntanya i la Llei d'ordenació del litoral han d'endregar el conjunt del territori català, posant-ne en valor les seves especificats i singularitats. Aquest equilibri territorial s'aconseguirà també per mitjà de les infraestructures digitals i les ciutats intel·ligents.

Infraestructures i mobilitat

Teixir el país, relacionar-lo, activar-lo, fer-lo progressar requereix d'una bona dotació d'infraestructures.

Els eixos estratègics en l'àmbit de les Infraestructures i la Mobilitat són:

- Millorar el transport públic en la seva doble dimensió, social però també com a política de millora de la qualitat de l'aire i lluita contra el canvi climàtic.
- Facilitar el desenvolupament de l'economia i la generació d'oportunitats i llocs de treball.

- Dotar el país d'unes infraestructures i uns serveis de mobilitat més eficients, segurs i de qualitat.
- Evolucionar cap a una mobilitat 4.0, concretant-se en instruments legislatius, normatius, de planificació i de finançament.
- Impulsar la innovació, modernització i digitalització de les infraestructures i els serveis de mobilitat per a persones i mercaderies.

Aquests eixos s'han de concretar en fites com el projecte de vinyeta, el finançament de les obres de finalització de l'L9 i la posada en servei de tot el conjunt de l'L9/L10, el desenvolupament del projecte de la T-Mobilitat i integració tarifària a tot Catalunya, el desenvolupament i consolidació i millora dels grans eixos de la xarxa viària, inclòs el corredor mediterrani, i els projectes de millora del transport públic, entre d'altres.

Sostenibilitat

Algunes de les actuacions previstes en l'àmbit de la sostenibilitat i el medi ambient són:

- El sanejament, abastament i medi, donant suport als ens locals amb diferents línies de subvencions i la creació de la nova ATL pública.
- La minimització en la generació de residus i la potenciació de la seva reutilització.
- La prevenció i control de les activitats per reduir l'impacte ambiental, combatre el canvi climàtic i millorar la qualitat de l'aire.

EIX 3: Govern obert i qualitat institucional

Catalunya és una societat activa en què la ciutadania participa tant en projectes locals i concrets a petita escala com en els grans reptes globals i de país. Ho veiem cada dia, ho hem vist els últims anys. Tota aquesta energia ens defineix com un país cohesionat, enxarxat i fort i ens estimula a treballar en la participació ciutadana en totes les seves formes: representativa, deliberativa i directa.

Polítiques digitals

Les polítiques i les tecnologies digitals estan propiciant una transformació profunda i definitiva en pràcticament tots els àmbits d'arreu. Catalunya ha de ser un país que connecti la infraestructura física, la infraestructura digital, la infraestructura social i la infraestructura econòmica per aprofitar tota la intel·ligència col·lectiva del país, que és el seu bé més preuat.

La forma com governarem comptarà molt més amb les persones i, per tant, cal apoderar-les tècnicament i digitalment. La base d'aquest apoderament passa perquè la ciutadania disposi d'una identitat digital que garanteixi la seguretat, la privacitat i la transparència amb serveis digitals avançats, beneficiant la societat i els seus governs i reforçant la democràcia.

Catalunya s'ha convertit en un dels principals Hubs d'Innovació Digital d'Europa impulsant nous models adaptats a les tecnologies digitals avançades i així ho volem seguir essent

apostant per àmbits estratègics com BigData, 5G, Blockchain, Drones, 3DPrinting, Robòtica, Visió per Computador, Intel·ligència Artificial o Ciberseguretat.

Ens hem fixat com a prioritats fer arribar la Xarxa Oberta de la Generalitat de Catalunya a totes les capitals de comarca l'any 2020, així com l'impuls en col·laboració amb la resta d'administracions catalanes i els operadors de telefonia mòbil de la millora de la cobertura 3G i 4G i la preparació del desplegament del 5G. Volem convertir Catalunya en una "Smart Nation" de referència internacional.

Igualtat entre dones i homes

Defensar les llibertats passa per una societat igualitària, on dones i homes tinguem igual tracte, iguals oportunitats i iguals drets. I on la xacra de la violència masclista desaparegui. Mentre hi hagi una sola víctima de violència masclista, aquesta no serà una societat justa. Per això prioritzarem un Pacte Nacional contra la Violència Masclista, i treballarem per una societat igualitària que deixi enrere el model patriarcal i de privilegis imposat al llarg de la història.

Ciutadania i drets humans

Durant el darrer any s'han produït regressions democràtiques molt greus al conjunt de l'Estat espanyol que han afectat drets i llibertats fonamentals reconeguts tant en el marc jurídic estatal com internacional. Aquesta regressió democràtica ha tingut una incidència especialment intensa a Catalunya, però no només.

Hem vist com es jutgen i empresonen ciutadans per les seves cançons, piulades o idees. Com es censuren pàgines web. Com s'intervenien diaris i revistes. Com es cancel·len exposicions artístiques. O com es prohibeixen actes públics en funció de qui hi participa.

Aquests fets ens obliguen a defensar i protegir els drets civils i polítics dels catalans, vulnerats repetidament per l'Estat espanyol.

Volem que els nostre país sigui un país cohesionat, amb drets i oportunitats per a tothom, i per això elaborarem la Llei per a la igualtat de tracte i la no discriminació, per combatre qualsevol forma de discriminació

Administració pública

Cal avançar cap a una administració ètica, oberta i transparent, digital i relacional. No es tracta de replicar digitalment l'Administració del segle passat, sinó de transformar-la digitalment.

Hem d'avançar també en la millora de les condicions laborals i retributives dels treballadors públics que amb la seva dedicació i professionalitat han preservat la nostra institució durant l'aplicació de l'article 155.

Seguretat i emergències

Si aconseguim ser un país capdavanter en seguretat, serem capdavanters en qualitat de vida. La seguretat ens serveix per garantir la democràcia, la convivència i també per protegir les persones i els béns.

Catalunya té la sort de comptar amb un sistema de seguretat pública de primer ordre, amb prestigi i reconeixement internacional.

Establirem un model d'emergències transversal, integrat al territori que garanteixi una cobertura eficient i en què l'actuació dels professionals quedi condicionada a les necessitats de la ciutadania. La nostra previsió és poder complir amb el Pla Estratègic de Bombers amb la dotació que li correspon.

Justícia

Per una societat democràtica i socialment justa entenem que el millor servei és garantir el seu accés igual a la justícia; amb una justícia moderna, ràpida, eficient i de proximitat. Materialitzant un model que sigui pilar fonamental dels valors socials i democràtics, que aporti seguretat, reforci el creixement econòmic i sigui un realment un servei públic essencial.

En aquest sentit, continuem treballant per garantir la tutela judicial efectiva i la igualtat en l'accés a la justícia i per bastir un sistema penitenciari orientat a la reinserció i la rehabilitació, de valor social i capacitat transformadora. Per això, perfeccionarem el Model d'Execució Penal Català, de manera que garanteixi la seguretat, redueixi la reincidència i aposti clarament per la reinserció; tot garantint la convivència, la custòdia i la seguretat.

EIX 4: Una Catalunya oberta al món

El Govern continuarà tenint presència al món, clar que sí, per això hem reobert les delegacions i el Diplocat, tancats també en aplicació de l'article 155.

Aquesta acció exterior del Govern, reforçada, la posem al servei del ric teixit d'actors de la societat catalana amb vocació internacional, alhora que serveix per reforçar els vincles i apropar-se més encara a la comunitat catalana a l'exterior.

Aquesta representació continuarà actuant amb la màxima intensitat per defensar els interessos generals del nostre país en tots els àmbits i en col·laboració amb les oficines d'ACCIÓ, Institut Ramon Llull, Institut Català d'Empreses Culturals i l'Agència Catalana de Turisme.

I ens prenem amb alta responsabilitat la implementació de l'Agenda 2030 de les Nacions Unides i l'assoliment dels objectius de desenvolupament sostenible. Per això estem treballant un Pla amb més de 700 compromisos concrets.

Pressupostos socials

Aquests eixos, totes les actuacions a les quals m'he referit durant el meu discurs, es regeixen per un ideari comú: la igualtat com a principi central de les polítiques públiques, per bastir una societat on ningú no en resulti exclòs per motius d'origen, llengua o cultura, i que el respecte escrupolós als drets humans i la llibertat en siguin la seva essència.

Aquest Govern té com a prioritat restaurar un model de creixement sostenible i inclusiu, un cercle virtuos d'eficiència i equitat, que passa per reduir significativament la desigualtat i eradicar la pobresa i per augmentar la productivitat del sistema en el seu conjunt.

El nostre país va bé, l'economia va bé. Vaig tenir l'oportunitat de presentar la memòria econòmica de les cambres elaborada pel Banc de Santander no fa ni dos mesos. Totes les xifres són positives i són continuadament positives, però hi ha una xifra que ens ha d'alertar, que és la xifra de la bretxa, la bretxa entre els que poden i els que no. És una xifra que ens ha d'alertar. Aquí és on hem de posar tots els nostres esforços, qualsevol ciutadà ha de poder tirar endavant el seu projecte de vida, el que ell vulgui i sigui capaç.

Continuarem treballant per garantir una economia dinàmica i competitiva. Així, pel que fa a l'elaboració dels pressupostos, les línies prioritàries del pressupost de 2019 giraran entorn al manteniment de les cobertures socials en els àmbits educatius, de salut i de serveis socials, preservant els col·lectius més vulnerables.

Aquests són alguns dels objectius i propostes d'actuació que hem exposat en el Pla de Govern. Ens agradaria poder viure en un estat de democràcia, normalitat i llibertat que ens permetés de dedicar tot el temps i tots els debats a aquestes qüestions. Però, tal com deia l'enyorada amiga Muriel Casals, perquè aquest país pugui tenir un bon estat del benestar, abans ha de tenir un estat.

Causa justa

Però com els deia a l'inici d'aquesta intervenció, la legislatura està condicionada a la resolució de les sentències que es puguin produir en la causa contra els nostres presos polítics i exiliats. Perquè votar no és delictes; el delictes és que et peguin per votar. I per això no podem acceptar cap sentència que no sigui l'arxivament immediat del cas i la seva anul·lació.

Els ho explicaré molt clarament. Si l'Estat espanyol condemna els presos polítics, estarà condemnant persones que van obeir el mandat del poble. Si les condemna, estarà condemnant la majoria del poble de Catalunya. Pensen vostès que el poble ho acceptarà? Pensen vostès que el poble no reaccionarà? Pensen que no ho farà jo o el Govern que presideixo?

Sobre la sentència dels presos construirem la nostra causa justa. Si condemna els presos polítics i exiliats, l'Estat espanyol estarà legitimant davant del món el dret de Catalunya a l'autodeterminació, a esdevenir un Estat.

Jo, com a representant electe del poble de Catalunya, tinc l'obligació i la determinació de canalitzar el rebuig majoritari dels catalans per unes sentències que no poden ser fruit de la llei sinó de la venjança. Unes acusacions que la comunitat internacional, als països europeus, ha negat, qüestionant de manera rotunda el poder judicial espanyol.

I com a Govern de Catalunya considerarem aquest ús pervers dels alts tribunals de l'Estat espanyol contra el poble de Catalunya, contra el seu Parlament, i contra els seus representants polítics i civils, inacceptable i, repeteixo, com la causa justa que legitima l'aplicació del dret d'autodeterminació de la nació catalana.

El dia de les sentències, si són condemnatòries, serà el punt d'inflexió i de no retorn d'aquesta legislatura. Fa un any, el Govern va organitzar un referèndum, i va ser la gent, autoorganitzada i apoderada, qui el va executar i el va convertir en una gran victòria. Hi tornarem tantes vegades com calgui per defensar els nostres drets civils, socials i polítics, fins a assolir el compliment de la democràcia i la llibertat. Per això ens cal ser forts, organitzats, apoderats, determinats, dignes del moment que vivim. Hem de fer-ho sense por. Aquests dies recordo sovint la frase de Pau Casals, des del seu silenci eixordador de l'exili de Prada, que diu que 'la terra es torna cel quan alliberes la teva por'. El més important a la vida és no tenir por de ser humà i Pau Casals ens deia que ser humà no té sentit si no ets lliure.

De la mateixa manera que la unió de les institucions, la ciutadania i les organitzacions civils va ser capaç de portar Catalunya a l'autodeterminació i a un dels actes de desobediència respecte a l'Estat més importants de la nostra història, aquesta mateixa unió convertirà el dia de les sentències en un nou dia de victòria.

No ens aturarem fins a fer efectiu el resultat del referèndum. No som aquí per administrar una autonomia. Ni per recrear-nos en paraules buides. Som aquí per fer efectiva la República catalana.

Moltes gràcies.

Quim Torra i Pla

President de la Generalitat de Catalunya